

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 746/2008

(2008. gada 17. jūnijs),

ar kuru groza VII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 23. pantu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 999/2001 izklāstīti noteikumi par govju, aitu un kazu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju uzraudzību un noteikumi par apkarošanas pasākumiem, kas jāveic pēc apstiprinājuma saņemšanas par transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) aitām un kazām.
- (2) Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā noteikti apkarošanas pasākumi, kas jāveic pēc apstiprinājuma saņemšanas par transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) uzliesmojuma aitām un kazām.
- (3) Lai gan ir zināms, ka TSE aitām un kazām ir sastopama jau ilgāk nekā divsimt gadu, nav pierādījumu par jebkādu saistību starp TSE uzliesmojumiem šo dzīvnieku vidū un cilvēku saslimstību ar TSE. Tomēr Komisija 2000. gadā, pamatojoties uz tai laikā pieejamajām ierobežotajām zinātniskajām atziņām, ieviesa vispusīgu pasākumu kopumu TSE uzraudzībai, profilaksei, kontrolei un apkarošanai aitām un kazām un lai no aitām un kazām iegūtie materiāli būtu pēc iespējas droši.
- (4) Šo pasākumu mērķis ir apkopot pēc iespējas vairāk datu par TSE, kas nav govju sūkļveida encefalopātija (GSE), izplatību starp aitām un kazām un par to iespējamo saikni ar GSE un pārnesamību uz cilvēkiem. Šie pasākumi
- (5) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulas (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽²⁾, 7. pantā noteikts, ka īpašos apstākļos, kad, novērtējot pieejamo informāciju, identificēta iespējama kaitīga ietekme uz veselību, bet nav zinātniska pamatojuma, var pieņemt riska pārvaldības pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Kopienas augsto veselības aizsardzības līmeni, līdz būs saņemti papildu zinātniskie dati, kas vajadzīgi vispusīgākam riska novērtējumam. Šajā pantā arī noteikts, ka šādiem pasākumiem jābūt proporcionāliem un nav jāierobežo tirdzniecība vairāk, kā vajadzīgs, lai sasniegtu Kopienas izraudzīto augsto veselības aizsardzības līmeni, ņemot vērā tehnisko un ekonomisko īstenojamību un citus faktorus, ko uzskata par atbilstīgiem attiecīgajā jautājumā. Pasākumi pārskatāmi samērīgā laika posmā.
- (6) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EPNI) 2007. gada 8. martā pieņēma atzinumu par atsevišķiem aspektiem attiecībā uz TSE risku aitām un kazām ⁽³⁾. Minētajā atzinumā EPNI uzskata, ka "nav pierādījumu tam, ka starp klasisku un/vai atipisku skrepi saslimšanu un cilvēku TSE saslimšanām būtu epidemioloģiska vai molekulāra saikne. GSE ierosinātājs ir vienīgais TSE ierosinātājs, par kuru konstatēts, ka tas izraisa zoonozi. Tomēr tie ir dažādi, tāpēc patlaban nav iespējams izslēgt citu dzīvnieku TSE ierosinātāju pārnesamību uz cilvēkiem". Turklāt EPNI uzskata, ka "pašreizējie diskriminējošie testi, kas aprakstīti EK tiesību aktos, lai atšķirtu skrepi saslimšanas un GSE, līdz šim bijusi uzticama metode GSE atšķiršanai no klasiskas un atipiskas skrepi saslimšanas. Tomēr pašreizējās zinātniskās atziņas neļauj apgalvot, ka šo testu diagnostiskā jutība, nedz arī to specifiskums ir pilnīgs".

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 357/2008 (OV L 111, 23.4.2008., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 202/2008 (OV L 60, 5.3.2008., 17. lpp.).

⁽³⁾ EPNI Vēstnesis (2007) 466, 1.–10. lpp.

- (7) Ņemot vērā minēto atzinumu un saskaņā ar Komisijas 2005. gada 15. jūlija paziņojumu "TSE ceļa karte" ⁽¹⁾, kā arī ievērojot SANCO 2006. gada 21. novembra darba programmu 2006.–2007. gadam par TSE ⁽²⁾, Komisija pieņēma 2007. gada 26. jūnija Regulu (EK) Nr. 727/2007, ar kuru groza I, III, VII un X pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ⁽³⁾. Regulu (EK) Nr. 999/2001 grozīja ar Regulu (EK) Nr. 727/2007, un šo grozījumu mērķis bija pielāgot pasākumus, kurus sākotnēji pieņēma saistībā ar TSE aitām un kazām, lai ņemtu vērā jaunākās zinātniskās atziņas. Tāpēc Regula (EK) Nr. 999/2001, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 727/2007, vairs neuzlika par pienākumu nokaut visu izbrāķēto saimi un kā alternatīvu kaušanai nodrošināja konkrētus pasākumus gadījumā, ja aitū un kazu saimniecībā apstiprinātu TSE uzliesmojumu, ar nosacījumu, ka bija izslēgta govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) klātbūtne. Īpaši tāpēc, ka Kopienā aitkopība un kazkopība atšķiras, ar Regulu (EK) Nr. 727/2007 grozīta Regula (EK) Nr. 999/2001 dalībvalstīm sniedza iespēju atkarībā no šīs nozares īpatnībām katrā dalībvalstī piemērot citus politiskos risinājumus, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 727/2007.
- (8) Francija 2007. gada 17. jūlijā lietā T-257/07 Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesā iesniedza prasību pret Eiropas Komisiju, pieprasot daļēji atcelt A nodaļas 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) punktu, 2.3. punkta d) apakšpunktu un 4. punktu VII pielikumā Regulai (EK) Nr. 999/2001, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 727/2007, konkrēti attiecībā uz pasākumiem, kas piemērojami TSE skartajām saimēm, vai arī minēto regulu atcelt pilnībā. Tiesa 2007. gada 28. septembra rīkojumā ⁽⁴⁾ apturēja minēto noteikumu piemērošanu, līdz būs pieņemts galīgs spriedums.
- (9) Pirmās instances tiesas 2007. gada 28. septembra rīkojumā bija apšaubīts Komisijas novērtējums par pieejamajiem zinātniskajiem datiem par iespējamo risku. Tāpēc pēc tam Komisija pieaicināja EPNI palīdzēt tai gūt skaidrību par divām galvenajām novietnēm, kuras bija par iemeslu Regulai (EK) Nr. 727/2007. Pirmkārt, nebija nekāda zinātniska pamatojuma, kas liecinātu, ka jebkāds TSE ierosinātājs, kas nav GSE ierosinātājs, būtu uzskatāms par zoonozes ierosinātāju. Otrkārt, ņēma vērā iespēju molekulāros un bioloģiskos testos atšķirt govju sūkļveida encefalopātiju no citu dzīvnieku transmisīvās sūkļveida encefalopātijas aitām un kazām. EPNI 2008. gada 24. janvārī pieņēma zinātnisku un tehnisku skaidrojumu ⁽⁵⁾ par to, kā interpretēt dažu secinājumu aspektus,
- kurus tā izklāstījusi 2007. gada 8. marta atzinumā, kuru ņēma vērā, pieņemot Regulu (EK) Nr. 727/2007.
- (10) EPNI par TSE pārnesamību apstiprināja, ka:
- aitām konstatēts tikai tāds TSE ierosinātājs, kas izraisa klasisko skrepi un atipisko skrepi slimību,
 - kazām konstatēts tikai tāds TSE ierosinātājs, kas izraisa GSE, klasisko skrepi un atipisko skrepi slimību,
 - jēdziens "GSE" ietver liellopu TSE, kuru varētu izraisīt vismaz trīs dažādi TSE ierosinātāji ar heterogēnām bioloģiskām īpašībām,
 - jēdziens "klasiska skrepi slimība" ietver aitū un kazu TSE, kuru izraisa vairāki TSE ierosinātāji ar heterogēnām bioloģiskām īpašībām,
 - jēdziens "atipiska skrepi slimība" ietver aitū un kazu TSE, kas atšķiras no klasiskās skrepi slimības. Pašlaik notiek diskusijas par to, vai to izraisa viens vai vairāki TSE ierosinātāji.
- (11) Tomēr EPNI nevar izslēgt citu TSE ierosinātāju, kas nav GSE, pārnesamību uz cilvēkiem šādu iemeslu dēļ:
- patlaban eksperimentālas transmisijas ceļā uz primātu modeļiem un transgēnu peļu modeļiem ar cilvēka PrP gēnu vērtē, vai TSE ierosinātājs potenciāli var pārvarēt sugu barjeru starp dzīvniekiem un cilvēkiem,
 - ir pierādīts, ka TSE ierosinātāji, kas nav klasiskas GSE ierosinātāji, no trīs klīniskiem TSE gadījumiem (divi klasiskas skrepi slimības gadījumi un viens L tipa GSE gadījums) pārvarēja modelēto sugu barjeru,
 - jāņem vērā daži šo modeļu ierobežojumi, tostarp neskaidrība, cik labi tie simulē sugu barjeru un cik labi izmantotais injicēšanas ceļš simulē ietekmi dabiskos apstākļos.

⁽¹⁾ COM(2005) 322, galīgā redakcija.

⁽²⁾ SEC(2006) 1527.

⁽³⁾ OV L 165, 27.6.2007., 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 283, 24.11.2007., 28. lpp.

⁽⁵⁾ Pēc Eiropas Komisijas pieprasījuma ekspertu grupas bioloģiskās bīstamības jautājumos zinātniskais ziņojums "Zinātnisks un tehnisks skaidrojums par to, kā interpretēt un pārbaudīt atsevišķus secinājumus 2007. gada 8. marta atzinumā "Noteikti aspekti, kas saistīti ar risku, ko rada transmisīvā sūkļveida encefalopātija (TSE) aitām un kazām", EPNI Vēstnesis (2008), 626, 1.–11. lpp.

- (12) No EPNI skaidrojuma izriet, ka slimības ierosinātāju starp aitām un kazām bioloģiskā dažādība ir svarīgs elements, kas neļauj izslēgt pārnesamību uz cilvēkiem, un ka minētā dažādība palielina iespējamību, ka viens no TSE ierosinātājiem ir pārnesams. EPNI tomēr atzīst, ka zinātniski nav pamatots, ka TSE aitām un kazām, kas nav GSE, būtu tieši saistīta ar TSE iespējamību cilvēkiem. EPNI viedoklis par to, ka TSE aitām un kazām ierosinātāju pārnesamība uz cilvēkiem nav izslēdzama, pamatojas uz eksperimentāliem pētījumiem par iespēju pārvarēt sugu barjeru starp dzīvniekiem un cilvēkiem, izmantojot dzīvnieku modeļus (primātus un peles). Tomēr šajos modeļos nav ievērotas cilvēku ģenētiskās īpašības, kuras ārkārtīgi ietekmē relatīvo uzņēmību pret prionu slimībām. Šajos modeļos arī ir ierobežojumi, ekstrapolējot rezultātus uz dabiskiem apstākļiem, proti, vai tie labi simulē sugu barjeru starp dzīvniekiem un cilvēkiem un cik labi izmantotais injicēšanas ceļš simulē ietekmi dabiskos apstākļos. Tādēļ var uzskatīt, ka risks būs ļoti neliels, lai gan nevar izslēgt TSE ierosinātāju aitām un kazām pārnesamību uz cilvēkiem, ņemot vērā faktu, ka pierādījumi par pārnesamību ir pamatoti ar eksperimentāliem modeļiem, kuri nesimulē dabiskus apstākļus saistībā ar sugu barjeras pārvarēšanu un īstiem inficēšanās ceļiem.
- (13) EPNI par diskriminējošiem testiem apstiprināja, ka:
- pamatojoties uz ierobežotiem pieejamajiem datiem, Eiropas Savienības mērogā veiktie diskriminējošie testi ir praktisks veids klīnisku TSE gadījumu skrīningam, kā minēts Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā; tie ātri sasniedz mērķi un ir reproducējami, lai noteiktu TSE gadījumus, kuru izpausme ir saderīga ar klasiskas GSE ierosinātāju,
 - minētos diskriminējošos testus nevar uzskatīt par pilnīgiem, jo patlaban nav skaidrības ne par aitām un kazām konstatētās TSE ierosinātāju patieso bioloģisko dažādību, nedz par to, kā ierosinātāji viens uz otru iedarbojas koinfekcijas gadījumā.
- (14) Pēc Komisijas pieprasījuma sniegt skaidrojumu par to, vai iztrūkstošos statistikas datus par testu sniegumu atsvērt esošā procedūra, kurā veic salīdzinošo testu ar molekulārās testēšanas papildu metodēm dažādās laboratorijās, un ekspertu grupa sniedz novērtējumu Kopienas references TSE laboratorijas vadībā, EPNI paskaidroja, ka:
- lai gan salīdzinošo testu, kuros izmantoti eksperimentāli aitu GSE paraugi, sniegums bijis stabils, nav skaidrības par to sniegumu praksē, jo starp aitām un kazām nav konstatēts pietiekams skaits dabisku GSE saslimšanas gadījumu,
 - pilns diskriminējošs process un bioraudze pozitīviem TSE gadījumiem notiek tad, ja bioķīmiska diskriminējoša testēšana ir saderīga ar GSE izpausmi; tādēļ šajās darbībās iegūtos datus nevar izmantot, lai novērtētu diskriminējošo testu jutību vai specifiskumu,
 - iztrūkstošie statistikas dati par testu sniegumu netiek atsvērti, jo TSE aitām un kazām diskriminējošajā testēšanā palielinās negatīvo rezultātu skaits.
- (15) EPNI atzina, ka Regulā (EK) Nr. 999/2001 noteiktie diskriminējošie testi ir praktisks veids, kā panākt, ka ātri un reproducējami tiek identificēti TSE gadījumi, kuru izpausme ir saderīga ar klasiskas GSE ierosinātāju. Tā kā nav zinātniska pamatojuma par GSE un citu TSE ierosinātāju koinfekciju aitām un kazām dabiskos apstākļos un tā kā GSE starp aitām un kazām tikpat kā nav izplatīta un tāpēc koinfekcijas iespēja būtu pat vēl niecīgāka, neregistrēto GSE slimības gadījumu skaits starp aitām un kazām būtu ārkārtīgi mazs. Lai arī diskriminējošie testi nav uzskatāmi par pilnīgiem, tos tomēr var uzskatīt par piemērotiem, lai atbilstoši Regulā (EK) Nr. 999/2001 izvirzītajiem mērķiem apkarotu TSE.
- (16) EPNI 2007. gada 25. janvāra atzinumā⁽¹⁾ bija aplēsusi, cik liela ir iespējamā GSE slimības izplatība starp aitām un kazām. Atzinumā bija secināts, ka valstīs, kurās ir ļoti nopietns risks, uz 10 000 nokautu, slimības neskartu dzīvnieku ir mazāk nekā 0,3–0,5 GSE gadījumi. Turklāt EPNI paziņoja, ka Eiropas Savienībā “gadījumu skaits ar 95 % pārliecību sasniedz vai ir mazāks par 4 uz vienu miljonu aitu un ar 99 % pārliecību sasniedz vai ir mazāks par 6 uz vienu miljonu aitu. Vēl nav apstiprināts neviens GSE gadījums starp aitām, tāpēc, visticamāk, tā izplatība ir pielīdzināma nullei”. Kopš 2005. gada, kad ieviesa diskriminējošo testu procedūru, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 999/2001 X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā, veikti 2 798 diskriminējošie testi ar aitām, kuras skārusi TSE, un 265 diskriminējošie testi – kazām, kuras skārusi TSE, un to vidū nav bijis neviena apstiprināta GSE slimībai līdzīga gadījuma.

⁽¹⁾ Zinātnieku grupas bioloģiskās bīstamības jautājumos pēc Eiropas Komisijas pieprasījuma sagatavotais atzinums “Kvantitatīvā riska novērtējums attiecībā uz nenovērsto GSE risku aitu gaļā un gaļas produktos”, EPNI Vēstnesis (2007) 442, 1.–44. lpp.

- (17) Īstenojot Kopienas politikas virzienus, jānodrošina augsts cilvēku dzīvības un veselības aizsardzības līmenis. Kopienas pasākumi pārtikas un dzīvnieku barības jomā jāpieņem, pamatojoties uz iespējamo cilvēku un dzīvnieku veselības apdraudējumu pienācīgu novērtējumu un ņemot vērā esošās zinātniskās atziņas, tajos jāsauglabā vai, ja tam ir zinātnisks pamatojums, jāpaaugstina cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmenis. Tomēr nav iespējams uzskatīt pilnīgu apdraudējuma novēršanu par reālu jebkura riska pārvaldības lēmuma mērķi pārtikas nekaitīguma jomā, jo rūpīgi jāapsver apdraudējuma mazināšanas pasākumu izmaksas un ieguvumi, lai nodrošinātu pasākuma samērīgumu. Riska pārvaldītāja uzdevums un pienākums ir lemt par pieņemamo apdraudējuma līmeni, ņemot vērā visus apdraudējuma zinātniskajā novērtējumā iekļautos elementus.
- (18) Komisija kā ES mēroga riska pārvaldītāja ir atbildīga par pieņemama apdraudējuma līmeņa noteikšanu un tādu pasākumu pieņemšanu, kuri ir vispiemērotākie, lai saglabātu augstu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni. Komisija ir pārskatījusi un novērtējusi jaunākās zinātniskās atziņas par TSE pārvešanu cilvēkiem. Tā ir novērtējusi, ka visi esošie apdraudējumi patlaban ir ļoti mazi.
- (19) Tāpēc Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā paredzētie pasākumi atkārtoti jānovērtē, lai nodrošinātu, ka

tie nerada tādu slogu dalībvalstīm un uzņēmējiem, kas neatbilst apdraudējuma līmenim un izvirzītajam mērķim.

- (20) Tāpēc Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumā paredzētie pasākumi jāgroza, lai ļautu dalībvalstīm noteikt izņēmumus prasībai par visa ganāmpulka vai tā daļas nokaušanu izbrāķēšanas dēļ, ja aitām vai kazām ir konstatēta TSE.
- (21) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 999/2001.
- (22) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šā regula stājas spēkā sešdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 17. jūnijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Androulla VASSILIOU

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikuma A nodaļu aizstāj ar šādu nodaļu.

"A NODAĻA

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jānosaka:

a) liellopiem:

- visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,
- ja slimības diagnoze ir apstiprināta sieviešu kārtas dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,
- visi tā dzīvnieka kohortas dzīvnieki, kuriem apstiprināta slimība,
- slimības iespējamā izcelsme,
- citi dzīvnieki tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība, vai citās saimniecībās, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas saskārušās ar to pašu barību vai infekcijas avotu,
- iespējami inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārvešanas veidi, kuri var pārnest TSE ierosinātāju uz minēto saimniecību vai no tās;

b) aitām un kazām:

- visi pārējie atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kuram ir apstiprināta slimība,
- ciktāl iespējams identificēt, vecāki un attiecībā uz sieviešu kārtas dzīvniekiem visi embriji, olšūnas un pēdējais pēcnācējs sieviešu kārtas dzīvniekam, kuram apstiprināta slimības diagnoze,
- papildus otrajā ievilkumā minētajiem dzīvniekiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kuram apstiprināta slimības diagnoze,
- iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kas ir saskārušies ar to pašu barību vai infekcijas avotu,
- varbūtēji inficētas barības un citu audu pārvietošana vai citi pārvešanas veidi, kuru rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārvests uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus pasākumus.

2.1. Ja GSE apstiprina govīm, to govju nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kuras noteiktas, veicot 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var nolemt:

- nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nav bijusi pieejama tā pati barība, ko uzturā lietojis inficētais dzīvnieks,
- atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto kohortu dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir buļļi, kurus visu laiku tur spermas savākšanas centrā, un iespējams nodrošināt, ka pēc nāves tie tiek pilnībā iznīcināti.

2.2. Ja ir aizdomas par aitū vai kazū saslimšanu ar TSE kādā dalībvalstī saimniecībā, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu. Ja ir pierādījumi, ka maz ticams, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par tā inficēšanos ar TSE, ir saimniecība, kurā dzīvnieks varētu būt inficējies ar TSE, kompetentā iestāde atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai apdraudētajai saimniecībai.

2.3. Ja TSE diagnozi apstiprina aitām vai kazām:

- a) ja saslimšanu ar GSE nevar izslēgt pēc starplaboratoriju pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru, visu to izmeklēšanā identificēto dzīvnieku nokaušana un embriju un olšūnu pilnīga iznīcināšana, uz kuriem attiecas 1. punkta b) apakšpunkta otrais līdz pietais ievilkums;
- b) ja GSE saslimšanu izslēdz saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto procedūru, atbilstīgi kompetentās iestādes lēmumam:

vai nu

- i) veic visu to dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, kas identificēti, izdarot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu, un saimniecībai piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus;

vai

- ii) veic visu 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificēto dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, izņemot:

- ARR/ARR genotipa vaislas aunas,
- vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, un, ja šādas aitas ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā punkta prasībām,
- aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzētas tikai kaušanai,
- ja kompetentā iestāde nolemj, aitas un kazas, kas jaunākas par trim mēnešiem, kuras paredzētas tikai kaušanai.

Saimniecībai piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus;

vai

- iii) dalībvalsts var nolemt nenokaut un neiznīcināt 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā identificētos dzīvniekus gadījumos, kad grūti aizvietot zināma genotipa aitas vai ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti vai ja uzskata, ka jāizvairās no tuvradnieciskās krustošanas, vai pamatojoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotiem apsvērumiem. Saimniecībai piemēro 4. punktā paredzētos nosacījumus;

- c) atkāpjoties no b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem un tikai tad, ja apstiprinātais TSE gadījums saimniecībā ir atipisks skrepi slimības gadījums, dalībvalsts var izlemt piemērot 5. punktā paredzētos pasākumus;

d) dalībvalstis var nolemt:

- i) aizstāt visu b) apakšpunkta i) punktā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, nokaujot tos lietošanai pārtikā;
- ii) aizstāt visu b) apakšpunkta ii) punktā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, nokaujot tos lietošanai pārtikā, ar nosacījumu, ka:

- dzīvniekus nokauj attiecīgās dalībvalsts teritorijā,

- visus dzīvniekus, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem vai kuriem ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi, un kurus nokauj lietošanai pārtikā, pārbauda attiecībā uz TSE saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā paredzētajām laboratorijas metodēm;
- e) saskaņā ar b) apakšpunkta i) un iii) punktu jānosaka nokauto un iznīcināto vai lietošanai pārtikā nokauto aitū prionu proteīnu genotips (ne vairāk kā 50 aitām);
- f) gadījumos, kad ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti vai ja uzskata, ka jāizvairās no tuvradnieciskās krustošanas, dalībvalsts var nolemt atlikt dzīvnieku iznīcināšanu, kā minēts 2.3. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā, uz laiku līdz pieciem vaislas gadiem.
- 2.4. Ja inficētais dzīvnieks ievests no citas saimniecības, dalībvalsts, pamatojoties uz attiecīgā gadījuma vēsturi, var nolemt piemērot apkaršanas pasākumus ne tikai saimniecībā, kurā infekcija tika apstiprināta, bet arī izcelsmes saimniecībā vai arī tikai izcelsmes saimniecībā; ja zeme tikusi izmantota kā ganības vairākiem ganāmpulkiem, dalībvalsts var nolemt piemērot šos pasākumus tikai vienam ganāmpulkam, balstoties uz pamatotiem visu epidemioloģijas faktoru apsvērumiem; ja vienā saimniecībā tiek turēti vairāki ganāmpulki, dalībvalsts var nolemt piemērot šos pasākumus tikai tam vienam ganāmpulkam, kurā apstiprināts TSE slimības gadījums, ja pārliecinās, ka ganāmpulki tikusi turēti atsevišķi viens no otra un ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama.
3. Piemērojot saimniecībai 2.3. punkta a) apakšpunktā un b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētos pasākumus:
- 3.1. Saimniecībā(-ās) var ieviest tikai šādus dzīvniekus:
- a) aunus ar ARR/ARR genotipu;
- b) aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;
- c) kazas ar noteikumu, ka:
- i) saimniecībā ir tikai a) un b) apakšpunktā minēto genotipu aitas, ko tur vaislai;
- ii) pēc ganāmpulku iznīcināšanas telpās ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija.
- 3.2. Saimniecībā(-ās) var izmantot tikai šādus aitū vaislas materiālus:
- a) ARR/ARR genotipa aunu spermu;
- b) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu.
- 3.3. Dzīvnieku pārvietošana no saimniecības ir pakļauta šādiem nosacījumiem:
- a) ARR/ARR aitū izvešanai no saimniecības nepiemēro nekādus ierobežojumus;
- b) aitas, kam ir tikai viena ARR alēle, pārvieto no saimniecības tikai tieši nokaušanai, lai pēc tam lietotu pārtikā, vai arī iznīcināšanai; tomēr:
- jēru mātes, kam ir viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, var pārvietot uz citām saimniecībām, kuras pēc 2.3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā vai 4. punktā minēto pasākumu piemērošanas ir pakļautas ierobežojumiem,
- ja kompetentā iestāde nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas; galamērķa saimniecībā nav citu aitū vai kazu kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, un nenosūta dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas nokaušanai attiecīgās dalībvalsts teritorijā;

- c) kazas drīkst pārvietot ar nosacījumu, ka saimniecībā veic intensīvu TSE slimības uzraudzību, ieskaitot visu kazu pārbaudi, kas vecākas par 18 mēnešiem, un:
- i) tās tiek nokautas lietošanai pārtikā to produktīvā perioda beigās vai
 - ii) tās nobeigušās vai nokautas saimniecībā un atbilst III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
- d) ja dalībvalsts nolemj, jērus un kazlēnus, kas jaunāki par trim mēnešiem, var tieši no saimniecības pārvietot nokaušanai lietošanai pārtikā.
- 3.4. Ierobežojumus, kas paredzēti 3.1., 3.2. un 3.3. punktā, saimniecībai turpina piemērot divus gadus, sākot no:
- a) dienas, kurā visām aitām saimniecībā piešķir ARR/ARR statusu; vai
 - b) pēdējās dienas, kad saimniecībā tika turētas aitas vai kazas; vai
 - c) dienas, kad tika uzsākta pastiprinātā TSE uzraudzība, kas paredzēta 3.3. punkta c) apakšpunktā; vai
 - d) dienas, kad visi vaislas auni saimniecībā ir ARR/ARR genotipa auni un visām vaislas jēru mātēm ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu, ar nosacījumu, ka aitām, kas vecākas par 18 mēnešiem, divu gadu laikā tiek veiktas TSE pārbaudes un pārbaudēm ir negatīvi rezultāti:
 - ikgadējais kazu skaits, ko nokauj to produktīvā perioda beigās lietošanai pārtikā, saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punkta tabulā norādīto skaitu, un
 - visas aitas, kuras nobeigušās vai nokautas saimniecībā un uz kurām attiecas III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punkts.
4. Pēc 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minēto pasākumu piemērošanas saimniecībā un divus vaislas gadus pēc pēdējā TSE gadījuma atklāšanas:
- a) nosaka visas aitas un kazas, kas ir saimniecībā;
 - b) visas aitas un kazas saimniecībā var pārvietot tikai attiecīgās valsts teritorijā un vienīgi, lai tās tiktu nokautas lietošanai pārtikā vai iznīcinātas; visi dzīvnieki, kas vecāki par 18 mēnešiem un kas nokauti lietošanai pārtikā, jāpārbauda attiecībā uz TSE saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā;
 - c) kompetentā iestāde nodrošina, ka embriji un olšūnas netiek nosūtītas no saimniecības;
 - d) saimniecībā var izmantot tikai ARR/ARR genotipa aunu sperm un embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēļu;
 - e) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas saimniecībā, pārbauda attiecībā uz TSE;
 - f) saimniecībā var ievest tikai ARR/ARR genotipa aunos un aitas no saimniecībām, kurās nav atklātu TSE saslimšanas gadījumu, vai no ganāmpulkiem, kas atbilst 3.4. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
 - g) saimniecībā var ievest tikai kazas no saimniecībām, kurās nav atklātu TSE saslimšanas gadījumu, vai no ganāmpulkiem, kas atbilst 3.4. punktā paredzētajiem nosacījumiem;
 - h) uz visām aitām un kazām saimniecībā attiecas kopīgi ganību ierobežojumi, ko nosaka kompetentā iestāde, pamatojoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotiem apsvērumiem;

- i) atkāpjoties no b) apakšpunkta, ja kompetentā iestāde nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu saimniecību tajā pašā dalībvalstī tikai nobarošanai pirms nokaušanas, ja galamērķa saimniecībā nav citu aitu vai kazu kā vien tās, kas paredzētas nobarošanai pirms nokaušanas, un nenosūta dzīvas aitas vai kazas uz citām saimniecībām, izņemot gadījumus, kad tās ir paredzētas nokaušanai attiecīgās dalībvalsts teritorijā.
5. Pēc 2.3. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes izmantošanas piemēro šādus pasākumus:
- a) veic visu to dzīvnieku nokaušanu un embriju un olšūnu pilnīgu iznīcināšanu, kas noteikti, izdarot 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu. Dalībvalstis var izlemt par nokauto un iznīcināto aitu prionu proteīnu genotipa noteikšanu;
- b) vai divus vaislas gadus pēc pēdējā TSE saslimšanas gadījuma atklāšanas piemēro vismaz šādus pasākumus:
- i) nosaka visas aitas un kazas, kas ir saimniecībā;
- ii) divus gadus saimniecībā jāveic pastiprināta TSE uzraudzība, ieskaitot visu to aitu un kazu pārbaudi, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kas nokautas lietošanai pārtikā, kā arī visu to aitu un kazu pārbaudi, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas saimniecībā;
- iii) kompetentā iestāde nodrošina, ka ne dzīvas aitas un kazas, ne embriji un olšūnas netiek nosūtītas uz citām dalībvalstīm vai trešām valstīm.
6. Dalībvalstis, kas piemēro 2.3. punkta b) apakšpunkta iii) punktā paredzētos pasākumus vai 2.3. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētās atkāpes, paziņo Komisijai par to piešķiršanas apstākļiem un kritērijiem. Gadījumā, kad ganāmpulkā, kuram tiek piemērotas atkāpes, atklāj papildu TSE saslimšanas gadījumus, minēto atkāpju piešķiršanu pārskata.”
-